

> Retouradres Postbus 20011 2500 EA Den Haag

-

MKW Platform
Dhr. M. Kempe, voorzitter
Postbus 93121
2509 AC Den Haag

**Directoraat-Generaal
Wonen en Bouwen**
Directie Woningmarkt

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

Kenmerk
2013-0000038603

Uw kenmerk
uw brief van 14 december
2012

Datum 6 februari 2013
Betreft Normering topinkomens bij woningcorporaties

Geachte heer Kempe,

Met belangstelling heb ik kennis genomen van bovenvermelde brief, die u namens het bestuur van het MKW aan mij zond en waarin u uw zorgen uit over de gevolgen van de WNT-regeling voor woningcorporaties.

Voordat ik puntsgewijs inga op de vermelde reacties van uw leden merk ik op dat ik mij ervan bewust ben dat deze regeling gevolgen heeft of kan hebben voor de beloningen van bestuurders en commissarissen bij corporaties. Een en ander is uiteraard mede afhankelijk van het huidige beloningsniveau van betrokkenen. Ook realiseer ik mij, evenals de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties de coördinerend bewindspersoon voor de WNT, dat effecten daarvan op de overige (CAO) beloningen niet zijn uitgesloten. Ik kom daar later in deze brief nog op terug.

Wat ik in mijn reactie echter voorop wil stellen is dat de totstandkoming van de onderhavige wetgeving voor normering, behalve een lange voorgeschiedenis, een ondubbelzinnige achtergrond heeft van ongewenst hoge en stijgende beloningsniveaus, ook bij de corporaties. Ik teken daarbij aan dat het niet alleen de doorgaans in de media gewraakte excessieve beloningen bij grotere corporaties zijn geweest die hebben geleid tot deze wetgeving. Ook het (te) forse beloningsniveau van bestuurders bij kleine en middelgrote corporaties ligt hieraan ten grondslag. Dit niveau is niet in overeenstemming met de maatschappelijke positie en taken van de corporaties.

Als motief voor dergelijke hoge beloningen voeren corporaties vaak aan dat deze zijn gebaseerd op de eerdere en huidige beloningscodes van de sector, en dat men aldus te goeder trouw heeft gehandeld. Dit is ook de reactie die ik verneem naar aanleiding van de introductie van de onderhavige WNT-regeling. Hoe begrijpelijk deze reactie op zich ook mag zijn, naar mijn mening hebben juist de opzet van de code en de kennelijke interpretatieruimte die deze biedt bij de toepassing, in de praktijk geleid tot een naar mijn oordeel bij veel corporaties te hoog beloningsniveau. Zo komt inschaling op het onderste niveau van de code

-

bijvoorbeeld niet of nauwelijks voor. Bovendien leidt de toepassing soms tot slecht of zelfs in het geheel niet uit leggen verschillen in beloning tussen overigens vergelijkbare corporaties. Het is primair hierom dat ik bij de vormgeving van de regeling heb gekozen voor een eenduidig toe te passen methodiek, alleen gebaseerd op het criterium grootte. Ik beoog hiermee een transparant en handhaafbaar kader te stellen. Corporaties werken met maatschappelijk bestemd vermogen. Een vermogen dat conform de uitgangspunten uit het Regeerakkoord expliciet ten dienste moet staan van de kerntaak: de zorg voor betaalbare huisvesting voor de sociale doelgroep. Bij hun activiteiten lopen corporaties niet de gebruikelijke ondernemersrisico's. Daarom past een sober beloningsniveau. Verder in reactie op de door u genoemde punten:

Datum

6 februari 2013

Kenmerk

2013-0000038603

- Hoewel ik de complexiteit van de genoemde functies, vooral die bij grotere corporaties met forse opgaven, zeker niet wil bagatelliseren, meen ik dat door de sector zelf bij de opzet en toepassing van de tot dit jaar toegepaste beloningscodes in dit verband te uitdrukkelijk is gespiegeld aan de positie van partijen in de marktsector, zoals projectontwikkelaars. Deze laatste lopen, zonder overheidsgarantie, echter wel reële ondernemersrisico's.
- Er is geen directe relatie met de tot voor kort toegepaste beloningscode van de sector. De opzet en beloningsniveaus uit deze code acht ik te weinig transparant en sober voor corporaties. Daar komt bij dat, hoewel de onderkant van deze code weinig afwijkt van de onderkant van de WNT-regeling, in de praktijk van de laagste schalen van de code niet of nauwelijks gebruik lijkt te worden gemaakt. Ik vind dat slecht uit te leggen.

Wat betreft de toetsing van de opzet voor de regeling meld ik u dat deze medio vorig jaar is voorgelegd aan de Vereniging van Toezichthouders in Woningcorporaties (VTW), die met de door u genoemde Nederlandse Vereniging Bestuurders Woningcorporaties (NVBW) verantwoordelijk is geweest voor de laatste bijstelling van de beloningscode van de sector. Dit gelet op de WNT-bepaling dat sectoren een voorstel mogen doen voor de betreffende nadere regulering. Hoewel de VTW heeft aangegeven de opzet onacceptabel te vinden, zag zij om haar moverende redenen af van een inbreng bij de verdere vormgeving van de regeling. Ik heb deze vervolgens langs de geschetste lijn verder uitgewerkt.

- De kritiek met betrekking tot het niet aansluiten van de schaalniveaus van de regeling bij die uit de CAO-Woondiensten voor de managementfuncties vloeit naar mijn mening eveneens voor een belangrijk deel voort uit de huidige, weinig sobere praktijk. Een ruimhartige inschaling van bestuurders lijkt niet zelden te leiden tot een eveneens ruimere inschaling van het management, waarbij de CAO-Woondiensten ook voor hen een aanzienlijke bandbreedte kent, met een bescheiden onderkant. Naar mijn mening biedt de regeling – ook in de onderste schalen – voldoende ruimte om managers die werkzaam zijn onder de betrokken topfunctionarissen volgens CAO te belonen.
- Tussen de onderkant van de regeling, die zich ongeveer op het niveau van de onderkant van de code bevindt, en de bovenkant, die wordt gevormd door het wettelijk maximum van de WNT, is een geleidelijke verdeling in klassen gemaakt. Hogere plafonds voor de onderzijde van het loonge-

bouw, met andere woorden een plattere schaalverdeling, zoals u impliceert, zou ten onrechte aansluiten op de eerder geschetste en door mij onwenselijk geachte beloningspraktijk.

Datum

6 februari 2013

Kenmerk

2013-0000038603

- Bij de totstandkoming van de WNT is onderkend dat enig mitigerend effect daarvan op het loonniveau van ook de niet-topfunctionarissen in de diverse semi-publieke sectoren niet uitgesloten is. De Eerste Kamer heeft bij de behandeling van het wetsvoorstel ook expliciet aandacht voor de mogelijke arbeidsmarkteffecten van de WNT gevraagd en heeft aangedrongen op het naar voren halen van de evaluatie van de wet om deze mogelijke effecten te analyseren. In reactie daarop heeft minister Plasterk toegezegd de WNT niet eerst na 3 jaar, maar al na 2 jaar te evalueren. Afhankelijk van de resultaten daarvan zal worden bezien of dit al dan niet consequenties dient te hebben voor de WNT en zo ja welke. Ik loop daar niet op vooruit.

Verder wijs ik u erop dat in het Regeerakkoord afspraken zijn vastgelegd over een aanpassing van de reikwijdte van de WNT, te weten het vaststellen van het normbedrag op 100% van het ministersalaris en het toepassen op ook niet-topfunctionarissen. Met de uitwerking daarvan zal nog dit jaar worden begonnen. Het spreekt voor zich dat deze wijzigingen bij invoering ook tot aanpassing van de regeling voor corporaties zal moeten leiden.

Uit het voorgaande mag duidelijk zijn geworden dat de effecten van de regeling op het niveau van belonen in de corporatiesector mij niet alleen bekend zijn, maar voor een belangrijk deel door mij ook zo bedoeld zijn. Ik deel daarbij niet op voorhand uw angst dat deze regeling ertoe leidt dat binnen uw achterban onvoldoende kwalitatieve bestuurders kunnen worden aangetrokken en dat een en ander 'noodgedwongen' leidt tot fusies. Het overgangsrecht dat de WNT bevat biedt waarborgen voor degenen die op grond van de eerdere codes thans een bezoldiging krijgen die boven de normen uit de regeling liggen.

Hoogachtend,
De minister voor Wonen en Rijksdienst,

drs. S.A. Blok